

Vraket

Vraket

dramatisering av Robert Louis Stevensons klassiska skepparhistoria
"The Wrecker"

av Christian Lanciai (2006)

Personerna :

Jim Pinkerton, amerikansk äventyrare
Loudon Dodd, skotsk misslyckad konstnär
Norton, kejsaren av Amerika
bartender
den skeppsbrutne kaptenen
hans besättning (se nedan)
kroggäster på skeppskrogen "Svarte Tom"
Douglas B. Longhurst, miljonär
Harry D. Bellairs, advokat
en auktionsförrättare
auktionspublik
en springpojke
Domare Morgan
Kapten Arty Nares
hans besättning
en kines
Fowler och Sharpe, opiumhandlare
en brittisk sjöofficer
Sebright, en annan sådan
Urqhart, skeppsläkare
Higgs, betjänt
Mrs Higgs, hans fru
Lady Ann Carthew
Stennis, gammal konstnär
Madden, konstnär, alias Norris Carthew
kapten Jacob Trent
Tom Hadden
kapten Wicks
Mac, nordirländare
Elias Goddedaal, båtsman
en matros
kocken
Wallen
Brown
Amalu, kanak
en pladdrande kines
andra olyckliga besättningsmän

Handlingen äger rum i San Francisco, på Stilla Havet, i England och Frankrike omkring 1890.

Copyright © Christian Lanciai 2006

Vraket

Akt I scen 1. Svarta Toms stökiga hamnkrog i San Francsico.

Pinkerton Nu kommer han igen, originalens original, och ska klämma mig på pengar.

Dodd Han behöver väl inte så mycket. Han äger ju hela världen.

Pinkerton Nej, bara hela Amerika, som konstant är bankrutt.

Norton (gör entré, en praktfull luffare med fjäder i hatten och med en väldig sabel i bältet)
Respekt, om jag får be! Här kommer kejsaren av Amerika!

bartender Välkommen, kejsar Norton. Vi undrade just när ni skulle förära oss med ett besök igen.

Norton Hyckla inte kryperi, era fitthudade torskpaddor! Här är man naturlig hur mycket kejsare jag än är, och hör sen! – En drink, om jag får be.

Pinkerton Han börjar alltid tidigt på morgonen.

Dodd Och håller på hela dagen, kan jag tro.

Pinkerton Så länge han kan hålla sig uppe.

Norton Men vem ser jag! Är det inte självaste Jim Pinkerton som sitter där borta! Vad är det för skumraskaffärer du håller på att göra dig rik på nu? Det var länge sen du betalade skatt till mig.

Pinkerton Det var det inte alls.

Norton Jo, det var flera dar sen.

Pinkerton Hur mycket avser du att klämma mig på den här gången, din kejsarliga utsugare?

Norton Två dollar räcker långt.

Pinkerton Tack och lov är du som kejsare billig i drift. Det är bara därför du får vara kejsare av Amerika.

Norton Det kallas klok politik. Var det inte kung Jesus som sa, att den lägsta skulle vara den högsta? Det är levnadskonst, Pinkerton! Jag har inga materiella anspråk men desto högre värdighet och integritet och förtjänar därför de hyllningar jag får!

Pinkerton Precis. Gå och sup till nu. Mig har du pratat omkull tillräckligt alltför många gånger redan.

bartendern Er drink, ers majestät. (serverar glaset på disken)

Norton Min frukost väntar. Ursäkta mig, mina herrar, men jag måste sköta mina plikter. (drar iväg med sin skramlande sabel till bardisken)

Pinkerton Han lever högt på att skrävla, men ingen har något emot det så länge det är roligt.

Dodd Vad har han egentligen sabeln till?

Pinkerton Prydnad. Världspianisten Franz Liszt i Europa har en likadan som han släpar omkring på. Fåfångans adelsmärkes belastning.

(Ett nytt gäng drar in på krogen, hårt medfarna sjömän med kaptenen i spetsen.)

Du store tid! Det är kapten Trent!

Dodd Vem är kapten Trent?

Pinkerton En av fem överlevande från "*Flying Scud*", som förläste vid Midwayöarna. De räddades i grevens tid av "*Tempest*" och har just kommit i land. Kaptenen har väl just avlämnat sin sjöförklaring.

Trent Ro hit med dubbla årgångar hela laget runt!

röster Det är kapten Trent.

Från "*Flying Scud*".

Bara fyra överlevande utom kaptenen.

De ser verkligen medfarna ut.

Värre än kejsaren av Amerika.

Den där som ser sjuk ut, är det svensken?

Nej, svensken är inte med.

Men kanariefågeln har de lyckats rädda. (*en av sjömännen har en kanariefågel i bur*)

Alltid något.

en gäst Berätta nu, kapten Trent. Hur gick det till?

Trent (efter några rejäla klunkar) Vi hade ingen chans. Vi hade vackert väder hela vägen, och så med ens bröt stormen lös, hela infernot över oss på en gång. Himmel och hav försvann och blev ett i samlad attack mot oss. Skeppet lade sig på styrbordssidan när stormen kom från nordnordväst. Det gick på några minuter. Vi blev vrak genast. Det var bara att simma för livet, och det var på ett hår när att någon alls av oss överlevde. Lyckligtvis låg öarna i vägen för stormen, men det fanns ingenting att leva av där vi kom i land. Hade inte "*Tempest*" kommit förbi...

en annan gäst Ni hade en förbannad tur som blev räddade redan dagen därpå. Det finns ju inget vatten på ön.

Trent Jo, men det är bräckt. Däremot finns det ingen ved, så vi kunde inte tända någon brasa.

en tredje Men hur i all sin dar kunde ni inte undvika ön? Den ligger ju där helt ensam mitt i havet, och stor är den inte.

Trent Nej, det var inte så det gick till. Vi ankrade vid ön, för vi trodde det fanns en kolstation där. Det fanns det inte alls. Det är ju bara sandbank och korallrev. Men där i lagunen drabbades vi av stiltje i sju dagar, och då tog vattnet slut, som för resten redan hade blivit skämt – det var delvis därför vi också gick in där. Sent den sjunde dagen började det blåsa sakta, men vi tog risken och gick ut, när plötsligt vinden vände och stormen kom, som drev oss upp på bankarna. Vi hade ingen chans.

Pinkerton (till Dodd, som skisserar) Passa på, Dodd. Så pittoreska och väderbitna ansikten direkt från ett skeppsbrott ser du inte varje dag.

första gästen Hur många dog? Varför omkom de?

Trent John Wallen från Finland drunknade när han försökte sätta ut en båt tillsammans med Charles Holdersen från Sverige, som drunknade också. De kunde inte simma. John Brown bröt armen men överlevde. Han kan berätta hur vi kämpade.

tredje gästen Skeppet med lasten var försäkrat till tio tusen dollar. Vraket auktioneras bort i morgon. Kan lasten ha klarat sig?

Trent Hela rislasten är antagligen förstörd, men vi hade ju annan värdefull last från Hongkong också.

3 Vad då?

Trent Siden, te och annan kinesisk kuriosita, och den lasten låg längre akterut. Vi gick på grund på korallrevet men drev över det och hamnade med styrbords slagsida i själva sanden, där hon ligger säkert. Vattnet kom in från fören, så akterlasten kan ha klarat sig.

Pinkerton (nappar genast) Där har vi vår chans, Loudon! Ett vrak till vrakpris! Vi kan få henne för hundra dollar!

Dodd Det ligger väl långt borta.

Pinkerton Men lasten kan vara värt det! Tänk! Siden! Te! Ett helt fartyg fyllt av kinesiska skatter och hemligheter! Det är någonting för oss!

Dodd Du menar att resan dit och bärgningen måste vara mera värt än hundra dollar?

Pinkerton Många gånger mera! Ett lyckokast! Vi måste ta chansen!

Dodd Om det är ett så hett tips, så håll tyst om det.

Pinkerton Naturligtvis! Vi smyger oss genast ut härifrån och bryr oss inte alls om den där bluffkaptenens skepparhistorier! (*Dodd och Pinkerton smyger sig ut. Kejsaren och kapten Trent fortsätter att hålla hov på krogen.*)

Scen 2. Auktionen.

Longhurst Du är med i ringen, *Pinkerton*. Du kan bjuda hur mycket du vill. Så du tror skutan är värd fem tusen och kan få den för hundra?

Pinkerton Jag har talat med kaptenen. Här är han. (*Trent kommer in.*) Får jag föreställa kapten *Trent* för er, *Longhurst*, en av världens hederligaste kapten.

Longhurst Intresserad av hur det går för er gamla skuta, *Trent*?

Trent Jag var ju dess kapten.

Pinkerton Berätta vad ni tänker om lasten, kapten.

Trent Det är inte mycket värde i rislasten. Men kokosoljan, teet och sidenlasten ligger tämligen intakt i akterlastrummet.

Longhurst Och ni värderar det till fem tusen?

Trent Dessutom förkopprades briggen förra året, och den har ungefär hundrafemtio famnar ankarkätting. Det är ingen guldgruva, men värdelös är hon inte.

Longhurst Bravo, *Pinkerton*. Du får fria händer. Lös in henne för hundra dollar och gör dig en god affär. (*lämnar*)

auktionsförrättaren (finner alla samlade) Nå, mina herrar, vad ska vi bjuda för alltsammans?

Pinkerton Hundra dollar.

förrättaren Hundra dollar bjudet.

Bellairs Och femtio.

förrättaren Förlåt, var det ett nytt bud?

Bellairs Ja, det var det. Hundrafemtio.

Loudon (till Jim) Tydligt finns det andra intressenter.

Pinkerton Han har ingen chans. – Två hundra!

Bellairs Och femtio.

Loudon Vem är han?

Pinkerton Har ingen aning. Han ser sjaskig ut. – Tre hundra!

Bellairs Och femtio.

Trent (börjar viska upphetsat med en av sina besättningsmän)

Loudon Jim, titta på *Trent*. Jag kan slå vad om att han väntade sig detta.

Pinkerton Ja, det är något skoj i görningen. – Fyra hundra!

Bellairs Och femtio.

Pinkerton Jag måste koppla in *Longhurst*. Var är han?

Loudon Han gick ut.

Pinkerton Hämta honom. – Fem hundra!

Bellairs Och femtio.

Pinkerton Sex hundra!

Bellairs Och femtio.

Pinkerton Sju hundra!

Bellairs Och femtio.

Pinkerton Åtta hundra!
Bellairs Och femtio.
(Longhurst kommer in, sätter sig intill Pinkerton.)
Longhurst Jag ska ta reda på vem han är. Du kan lugnt gå upp till fem tusen. Vi tar hand om budet.
Pinkerton Nio hundra!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Han ser ut att vara på dekis. Vem kan vilja anlita en sådan brännvinsadvokat?
Longhurst Vi skall snart veta vem vi har att göra med.
Pinkerton Tusen!
Bellairs Och femtio.
(Ett bud kommer med ett hopviktt papper till Longhurst. Han vecklar upp det och läser:)
Longhurst "Harry D. Bellairs, advokat, försvarade Clara Varden, två gånger på vippen att bli av med sina rättigheter."
Pinkerton Ja, han ser sån ut. – Elva hundra!
Bellairs Och femtio.
Longhurst Ingen med pengar kan ha anlitat en sådan skum typ. Han måste bluffa. Bluffa du också, Pinkerton. Går han över fem tusen får han skylla sig själv. Så detta är din kollega, Jim? Angenämt att råkas! *(skakar hand med Loudon)*
Dodd Och er. *(Longhurst går.)*
Pinkerton Tolv hundra!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Nå, vad tyckte du om den store mannen?
förrättaren Nå, mr Pinkerton, högre bud?
Pinkerton Två tusen!
Bellairs Och femtio.
Trent (bleknar och blir alltmer förlamad av spänning.)
Dodd Trent ser ut att bli mör. Kläm till honom igen.
Pinkerton Tre tusen!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Vad menar du? Står kaptenen och brännvinsadvokaten i förbund med varandra? Varför vill de inte låta oss få vraket?
Dodd Det luktar skumt på långt håll.
Pinkerton Du sa det. – Fyra tusen!
Bellairs Och femtio.
Dodd Kaptenen ser skuldmedveten ut.
Pinkerton Det är något lurtt med det hela. Men vi skall finna ut vad. – Fyra tusen fem hundra!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Gränsen är snart nådd. Longhurst satte gränsen vid fem tusen.
Dodd Bjud fem tusen då, så är det gjort.
Pinkerton Fem tusen!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Vad nu?
Dodd Jag tar det på mig. Om du vill gå högre, så står jag för det med allt vad jag äger.
Pinkerton (lättad) Fem tusen ett hundra dollar.
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Vad kan det vara? Vad tror du?
Dodd Jag har ingen aning. Men se på den där sluskadvokaten. Han går nog upp till tio tusen.
Pinkerton Sex tusen!

Bellairs Och femtio.
Pinkerton Sju tusen!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Åtta tusen!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Nio tusen! (*Lokalen fylls alltmer av häpna nyfikna.*)
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Tio tusen!
Bellairs (allt mera själobelåten ler) Och femtio.
Pinkerton Tio tusen ett hundra dollar! (*griper plötsligt tag om Dodd, har fått en insikt*)
Dodd Vad är det?
Pinkerton Jag har det! Kinesiskt fartyg! Opium!
Dodd (inser troligheten i detta) Du måste ha rätt. Hur mycket kan lasten vara värd?
Pinkerton Hur mycket som helst.
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Elva tusen! – Men Trent och sluskombudet måste veta skattens värde. Annars skulle han aldrig bjuda så högt.
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Tolv tusen!
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Femton tusen!
(Publiken häpnar och hämtar andan.)
Bellairs Och femtio.
Pinkerton Sexton tusen!
Bellairs Och femtio.
Longhurst (kommer tillbaka, till Jim) Du har överskridit gränserna.
Pinkerton Det är min spekulation. – Sjutton tusen!
Longhurst Du vet inte vad du gör. Du skenar i blindo.
Pinkerton Min affärsinstinkt sviker mig aldrig.
Bellairs Arton tusen.
Pinkerton Och femtio.
Bellairs Tjugo tusen.
Pinkerton Och femtio.
(Man hör viskningar och mumlanden från publiken: "Opium!")
Bellairs Tjugofem tusen! (*skriver en biljett*) Kan någon skaffa mig en springpojke?
Dodd Han begär förhållningsorder.
Pinkerton Han begär pengar. Han har blivit osäker. Skall jag slå till nu? Det är nog rätta ögonblicket.
Dodd Slå hur hårt du vill.
Pinkerton Trettio tusen dollar!
Bellairs Trettiofem tusen!
Pinkerton Fyrtio tusen!
Bellairs (pauserar, tvekar)
Dodd Han har bluffat hela vägen. Nu försöker han vinna tid.
Pinkerton Han kan inte ge upp förrän budet kommit tillbaka.
förrättaren (höjer klubban, hotande)
Bellairs Fyrtio tusen och fem dollar.
Pinkerton Fyrtiofem tusen!
Bellairs Fyrtiofem tusen och fem dollar.
Pinkerton (tjockt) Femtio tusen.
förrättaren Förlåt, mr Pinkerton, hörde jag rätt? Höjde ni budet till femtio tusen dollar?
Pinkerton Ja, det gjorde jag. Förlåt att orden stockade sig.

Bellairs (reser sig, upphetsad) Förlåt, herr auktionsförrättare, men jag måste få konsultera med min klient i telefon. Jag är ombud för en herre som jag just har skrivit till.

förrättaren Det angår oss inte. Jag är bara här för att auktionera bort vraket. Bjuder ni över?

Bellairs Femtio tusen är det bud min huvudman satt som gräns, men om ni vill tillåta mig några ögonblick i telefon...

förrättaren Nonsens. Om ni inte bjuder över slår jag av till mr Pinkerton.

Bellairs Jag varnar er. Var försiktig med vad ni gör. Ni är här för att sälja för försäkringsbolagets räkning och inte för Douglas B. Longhursts. Auktionen har tidigare avbrutits ett antal gånger för att ge mr Longhurst möjlighet att konferera med sina ombud. Dessa oegentligheter har väckt uppmärksamhet.

förrättaren Det var ingen som klagade då. Ni skulle ha gjort invändningar genast.

Bellairs Jag är inte här för att sköta auktionen.

förrättaren Men *jag* är det. Femtio tusen dollar bjudet för vraket av "*Flying Scud*" – första, andra, tredje, (*klubbar*) sålt!

Jim Så, Loudon, det är över. Vi äger ett vrak för femtio tusen dollar.

Dodd Kan vi betala det?

Jim Vi måste, på ett eller annat sätt. Vi måste helt enkelt skaffa fram den krediten. Skriv en check på vad du har. Vi träffas igen om en timme i Svarte Toms krog.

(Auktionspubliken upplöser sig under ivrigt prat. Bellairs grälar med auktionsförrättaren.

Jim försvinner. När Loudon banar sig väg ut genom hopen krockar han med Bellairs springpojke. Denne fortsätter fram till Bellairs med ett papper, denne läser det – och sänker händerna i vanmakt, helt uppgiven.)

Scen 3. Krogen.

Morgan Jag får gratulera er till ert kap. Ni och er vän höll tappert ut till det sista.

Dodd Vi vet inte ännu om det var något att gratulera till. Vi skenade iväg med oss själva.

Morgan Ja. Er motpart drev upp priset från hundra dollar till femtio tusen. Hur vet ni att det fanns opium i lasten?

Dodd Det vet vi inte. Min partner drog den slutsatsen som enda möjliga förklaring till vrakets attraktionskraft för motparten.

Morgan Ni kanske gick i en fälla.

Dodd Nej, det tror jag inte. Men vi har köpt en gris i en säck, och vi vet inte om grisen är fågel eller fisk.

Morgan Jag har aldrig varit med om en liknande auktionsduell, och jag kan inte fatta hur någon kan anlita en typ som Bellairs. Det är livsfarligt att anförtro honom det minsta belopp, och här hade han fria händer med femtio tusen. Det kan inte vara någon San Franciscobo som anlitat honom.

Dodd Kanske han representerade redarna?

Morgan Nej, redarna i London kan inte ha haft något med opiumsmuggling mellan Hongkong och San Francisco att göra. Jag skulle närmast misstänka kaptenen, men jag kan inte tänka mig att han kan äga några resurser alls. Möjligen skulle han agera för någon här i San Francisco, men då skulle den brännvinsadvokaten aldrig ha anlitats. Vi går i cirklar i våra spekulationer.

Dodd Kaptenen och Bellairs kände inte varandra.

Morgan Är ni säker? Men kaptenen var engagerad.

Dodd I högsta grad.

Morgan Jag råder er att ta första bästa båt till Midway. Annars kan någon hinna före, och både kapten Trent och Bellairs visste bättre än ni vad det handlade om. Lycka till.

Dodd Vem har jag haft äran att tala med?

Morgan Domare Morgan. Ha en bra dag.

Dodd Hela San Francisco har engagerat sig i affären för dess sensationsvärdes skull. Vi får nog verkligen lägga på ett kol. Men var dröjer Jim?

(Pinkerton kommer in något slak.)

Nå, hur gick det? Åt skogen, antar jag.

Jim Nej, jag lyckades få fram varje öre, men vi har bara tre månader på oss. Vi får ligga i, Loudon.

Dodd Givetvis, Jim.

Jim Den där lasten får allt lov att vara värd femtio tusen. Annars... Du kommer ihåg att Bellairs var villig att gå högre?

Dodd Ja.

Jim Om han kunde ge oss hundra tusen för henne...

Dodd Tror du det är möjligt?

Jim Det är värt att testa. Jag har bett honom hit. *(Bellairs inträder.)* Här är han.

Bellairs Mina herrar, och herr Jim Pinkerton, jag är villig att överta affären utan några som helst omkostnader för er.

Jim Vad betyder det?

Bellairs Att min klient övertar vraket utan att ni behöver förlora någonting.

Jim Jag beklagar, men vraket är vårt, och vi ämnar behålla det, om ni inte har mer att komma med än så.

Bellairs Ni vet då mer om det här vraket än jag. Jag fick den uppfattningen att ni köpte det för ett pris som inte stod i något som helst förhållande till lastens värde.

Jim Jag vill i så fall hellre underhandla med er klient direkt.

Bellairs Det är tyvärr omöjligt.

Jim Varför då?

Bellairs Jag kan ringa upp honom, men jag kan inte ge er hans adress.

Dodd Jag har redan hans adress, men det är ingen idé.

Jim (förvånad) Hur fick du den?

Bellairs Då behöver ni inte mig längre. Adjö, mina herrar. *(går)*

Dodd Det spelar ingen roll. Han är inte kvar längre. Det var en viss herr Dickson med mycket engelsk accent. Jag råkade höra när Bellairs ringde upp honom efter auktionen och fick numret. Sedan ringde jag upp honom själv för att höra vem det var. Så fort han hörde att det inte var Bellairs lade han på.

Jim Vad sade du till honom?

Dodd Jag frågade honom varför han ville köpa "*Flying Scud*".

Jim Och han lade på luren och gav sig genast av i panik?

Dodd Så verkar det. Han hade betalat hyran för en vecka framåt.

Jim Den här affären blir underligare och underligare.

Dodd Milt sagt. Och han lämnade utan något bagage med bara en liten handväska. Men det är inte det värsta.

Jim Vad är det värsta?

Dodd Det avgick ett skepp idag till Kina och Honolulu.

Jim Du menar att...

Dodd Det är en möjlighet.

Jim Han har stuckit för att hinna före oss! Vad hette han för resten?

Dodd Dickson.

Jim Ett vanligt namn. Det var säkert inte hans riktiga namn.

Dodd Det tror inte jag heller.

Jim Vi måste sätta fart genast och fixa den där skonaren, så att vi kommer iväg! Men vi måste ha kapten och besättning. Varför inte anlita den där kapten Trent, som vet vad det handlar om?

Dodd Det går inte.

Jim Varför inte?

Dodd Han har rest.

Jim Han också??!!

Dodd Han och Brown och Hardy och kocken – hela den överlevande besättningen utom en person.

Jim Vem saknas?

Dodd Elias Goddedaal, båtsman, svensken. Han lär ha legat sjuk hela vägen hem från Midway.

Jim Du har då tagit reda på allt.

Dodd Så fort det började osa mysterium blev jag intresserad. Mysteriet har fördjupats sedan dess.

Jim Och det ordentligt. Vi kan inte släppa det ifrån oss nu, Loudon. Vi måste gå till botten med det här.

Dodd Precis min mening.

Jim Även om du får göra det ensam.

Dodd Vad menar du?

Jim Du får fara ensam till Honolulu, Dodd, och fixa vraket. Jag måste stanna här och hålla fortet. Tror du att du kan klara det inom nittio dagar?

Dodd Måste jag så måste jag.

Jim Just det. Nöden har ingen lag. Du måste bara klara det.

Dodd Jag ska klara det.

Jim Och jag litar på dig, partner. *(De skakar hjärtligt hand och dricker varandra till i botten.)* Vet du vad vi skålar för?

Dodd Vår välgång?

Jim Och en tredje parts. Varför tror du inte jag kan följa med dig?

Dodd Affärer?

Jim En affär. Min hustru.

Dodd (häpnar) Är du gift?

Jim Inte ännu. I morgon. Vi hinner precis innan du ger dig av. Välkommen till mitt bröllop.

Dodd Jim! Jag trodde nästan du hade svikit mig.

Jim Aldrig. Du sviker ju aldrig mig. Ett äktenskap aktualiserar bara ens trohetsförmåga och expanderar den. Endast en man som är trogen sin hustru kan även vara trogen sina vänner.

Dodd I hennes namn skall vi då ro hem förmögenheten!

Jim Skål på det! *(De skålar igen hjärtligt.)*

Akt II scen 1.

Kapten Nares Jag vill bara veta vad det här egentligen handlar om.

Jim Du har ju fått hela historien, Arty! Det är inga problem!

Nares Just det får mig att misstänka problem. Jag har aldrig seglat med någon över mig förut.

Jim Han är inte över dig! Han är bara superkarg! Han ska bara sköta affärerna! Du sköter skeppet och seglingen och att ni kommer fram och bärgningen. Han är egentligen bara med för att se vad som kan bärgas. Han är en landkrabba, Arty! En misslyckad konstnär! Jag hittade honom i Paris där han klåpade med löjliga

skulpturer, varför jag intresserade honom för bättre affärer i stället och lockade honom till San Francisco.

Nares Vad är han för en egentligen?

Jim Skotte.

Nares Det är i alla fall bättre än engelsman. Men det är väl ett engelskt fartyg vi skall plundra?

Jim Ja.

Nares Det höjer lockelsen, och jag tycker om utmaningen i det hela. Kapten Trent och hans anhang har seglat i förväg och kan hinna före, men vi skall hinna i fatt honom. Det har ni mitt ord på.

Jim Just därför är du anställd.

Nares Är det verkligen opium det gäller?

Jim Det kan inte vara något annat.

Nares Hur tänkte du vi skulle avyttra det? Jag brukar inte smuggla opium.

Jim Det bästa vore om något mindre fartyg kunde avlasta er innan ni löper in i hamnen.

Nares Det kan ordnas. Och om kapten Trent ändå hiner före?

Jim Skjut ner honom.

Nares Det finns alternativa medel.

Jim Använd vilka medel som helst. Vi måste ro i land den här affären. Annars gör jag den värsta konkursen någonsin på amerikanska västkusten.

Nares Vi skall klara det. Jag har aldrig sagt nej till utmaningar. Det är dom som får en att vilja fortsätta leva.

Jim Det är rätta andan. Jag visste väl att vi kunde lita på er.

Nares Vi seglar i morgon.

Scen 2. Den övergivna skeppskajutan.
(*Nares kommer in med Dodd. De slår sig ner.*)

Arty Nares Nå, min superkarg, vi har fullbordat vår preliminära undersökning, och ingenting stämmer. Vi har funnit vraket, som inte var något vrak. Kapten Trent borde ha kommit hit före oss, men han har inte varit här. Har ni någon föreställning om vad som egentligen kan ha förekommit här ombord på detta spökskepp?

Dodd Ni är experten. Jag fattar ingenting, men ni har dragit era slutsatser. Ni vet hur vrak borde se ut och kan jämföra detta med andra. Det kan inte jag.

Nares Det här är inget vrak. Det finns inget hål i skrovet. Det har aldrig gått på grund. Och denna kajuta har inte lämnats i någon hast av i panik flyende sjömän i livsfara. De har suttit här i lugn och ro in i det sista och druckit sitt kaffe och rökt sina pipor. Muggarna är urdruckna med bara sump kvar i botten. Cigarettfimparna är ordentligt fimpade och släckta. Ingen livbåt har sjösatts i panik som kunnat leda till två sjömäns död och en tredjes armbrott. Färskvattnet ombord är inte alls härsket utan friskt och drickbart. Det fanns inte mycket vatten att pumpa ut från skeppet. Hon hade kunnat göras flott igen och lugnt seglats hem till San Francisco.

Dodd Mystiken tätnar.

Nares Sannerligen. Det enda säkra hittills är att kapten Trent framstår som en fullkomlig lögnare. Allt han berättat är rena gallimatiasen. Ingenting stämmer, ingenting alls.

Dodd Och så har vi sjömanskistorna.

Nares Ja, alla har tagit med sig vad de ville ta med sig, alla är öppna, utom kinesens, som lämnat kvar alla en kines dyraste ägodelar, inklusive sin opiumpipa och sitt förråd av opium. Om alla de andra fick med sig vad de ville i lugn och

ordning, varför lämnade kinesen kvar allt sitt i en låst kista, om han inte var död? Nå, vad får ni ut av skeppets exotiska samling av humaniora?

Dodd Någon ombord har varit mycket beläst. Här finns Shakespeares samlade verk och flera klassiska romaner, här finns uppslagsverk och ovanliga maritima handböcker, men det märkligaste av allt är blyertspennan och skissblocket.

Nares Hur så?

Dodd De tillhör en konstnär. Jag var konstnär själv och vet med vilka instrument en konstnär arbetar. Den där pennan kan ingen skriva med, för det är en konstnärs teckningspenna. Till allt detta kommer fotografiet.

Nares Fotografiet?

Dodd Ja, jag vet inte hur jag skall förklara det. Jag hittade ett fotografi på skeppets hela besättning.

Nares Nå?

Dodd Fotografiets kapten är inte kapten Trent, och de fyra överlevande besättningsmännen finns inte på fotografiet.

Nares Hur kan du veta det så säkert?

Dodd När Trent och hans kamrater kom in på Svarte Toms krog skisserade jag av dem. Här är teckningarna. Kan du se att en enda av dem ens tillnärmelsevis kunde likna någon av karlarna på bilden?

Nares Det var som fan. Fel besättning på fel fartyg? Och tidningen från Sydney daterad tretton dagar före skeppsbrottet? Hur hade de kunnat få med sig den tidningen från Hongkong?

Dodd Här på fotografiet finns alla besättningsmännen nämnda vid namn. Kapten Trent, John Brown, kinesen, kanaken, John Hardy, de finns alla här, men de var inte de typer som uppträdde i San Francisco. De uppträdde alla under falska, tagna namn från detta skepp, utom möjligen Elias Goddedaal, för honom såg jag inte.

Nares Men han var väl med i San Francisco?

Dodd Ja, men han uppträdde inte med de övriga. Jag fick höra att han var för sjuk.

Nares Kort sagt, mysteriet är totalt. Det enda som stämmer är skeppets namn. Allt annat är bara en stor obegriplig överväldigande charad.

Dodd Ja.

Nares Jag beklagar, Dodd, men ju mer jag finner ut av det här fartyget, och ju mera mysteriet växer oss över huvudet, desto mer övertygad blir jag om att du och Jim Pinkerton gått på ert livs värsta nit.

Dodd Men varför höjde den där brännvinsadvokaten priset? Vad hade vem för intresse av detta outrannsakliga spökskepp?

Nares Vi har ännu inte utforskat allt.

Dodd Nej. Det känns som om vi stod längre från början än någonsin.

Scen 3. Besättningen samlad på däck.

Nares Hör på! Vi har slitit i veckor och inte funnit något motsvarande förväntningarna, men vi vet att det måste finnas opium ombord. Vi har inte gett upp ännu. Ni har tredsats och bråkat och velat ge upp, och jag har fortsatt jaga på er med hugg och slag och sparkar. Nu vill er superkarg här pröva en annan metod, nämligen morötter. Det kanske passar er bättre, era åsnor.

Dodd (träder fram) Som kapten Arty sade, det måste finnas opium ombord på vraket, och vi måste hitta det. För att ytterligare stimulera era ansträngningar erbjuder jag härmed 150 dollar till den som först hittar lastens smugglade opium. Om någon kan komma på var det måste finnas får han 125, och resten får den som sedan hittar det. Så jag önskar er den bästa jaktlycka, mina vänner.

Nares Ni har slitit hårt och med besked, men ni kan göra ännu bättre. För att ni ska göra det ökar jag budet till 250 dollar i guld.

alla Hurra!

spridda röster Vi skall hitta det!
Fortsätt demolera skeppet, gossar!
Vi har ännu mycket kvar att göra!
Till verket!

en kines Jag ha förslag.

Nares Ut med språket, Tjong.

kinesen Jag ha stor erfarenhet.

Nares Vi väntar.

kinesen Man smuggla opium i ris.

Nares Hur kan man smuggla opium i ris?

kinesen De packade i mattor. I mattor kan finnas opium.

Nares All right, gossar! Vi har sex tusen säckar att undersöka. Varenda en skall skäras upp och undersökas noga.

besättningen Till verket! Till verket!
Rismattorna!
Det är sista chansen.
(Besättningen sätter i gång genast och skingras.)

Nares Jag är rädd att det verkligen är sista chansen, Dodd. Hittar vi inte opiumet i rismattorna finns det inget opium.

Dodd Förrän nästa man, som kommer hit och hittar vraket, stöter på det av en slump.

Nares Vi får se. Troligen har kinesen rätt. Det finns inga skickligare smugglare än kineser.

Akt III scen 1. Kajutan.

Nares Jag är rädd att det är kört, Dodd.

Dodd Ja, det är bara att erkänna att vi förlorat spelet.

Nares 120 kilo opium räcker inte långt.

Dodd Det är helt otroligt! Av sex tusen balar ris fann vi bara opium i tjugo av dem!

Nares Kinesen hade rätt. Utan honom hade vi inte hittat någonting. Men det täcker väl knappast era och Jim Pinkertons kostnader?

Dodd I bästa fall täcks 15 procent.

Nares Jag beklagar.

Dodd Vad gör vi nu?

Nares Reser hem. Men först anhåller jag om att få ta hand om vraket på mitt sätt.

Dodd Beviljas. Det är ändå helt värdelöst.

Nares Just det.

Dodd När började du först misstänka att vraket var värdelöst?

Nares Nästan genast. När vi hittade skeppskassan med alla kvittona. En kapten ansvarar med sin ära, heder och liv för sin besättnings utgifter och löner. Vid ett skeppsbrott är skeppskassan och deras kvitton det första han tar med sig. Här låg allting intakt och hade inte ens rörts. Den kaptenen var inte riktig.

Dodd Var tror du han är nu?

Nares Det får vi aldrig veta. Vi får aldrig veta vem den falska kapten var som uppträdde i San Francisco. Vi får aldrig veta vad som hände det här fartygets verkliga besättning. Vi får troligen aldrig veta något.

Dodd Jag har en annan slutgiltig gåta åt er att lägga till alla de andra.

Nares Nå?

Dodd Jag fann en vrakeld på stranden.
 Nares En vrakeld? Men de räddades ju genast knappt en dag efter skeppsbrottet?
 Dodd Den vrakelden hade brunnit i veckor.
 Nares Men det finns ju inget virke på ön.
 Dodd Nej. Och de hade inte tagit virke från vraket.
 Nares Ett annat skeppsbrott från tidigare år? Inga vitnade människoben i sanden?
 Dodd Nej. Vrakelden var tämligen färsk, inte äldre än en månad.
 Nares Fan må ta den här helvetesön och alla dess fantomer från det här förbannade spökskeppet, som är rena liandjungeln av mysterier! Vi ger oss iväg.
 Dodd Via Honolulu för att åtminstone sälja opiumet.
 Nares Givetvis.

Scen 2. Vid Honolulu's redd.
(Sharpe och Fowler kommer klvande ombord.)

Nares Välkomna ombord, mina herrar.
 Sharpe Vi söker mr Loudon Dodd.
 Dodd Det är jag.
 Fowler Vi är här genom Jim Pinkertons instruktioner.
 Dodd Hur är det med honom?
 Sharpe Inget vidare. Konkurs och nervsammanbrott.
 Dodd Redan! Men vi har ju bara varit borta i tre veckor!
 Fowler Det hjälps inte. Han fick en skuld för mycket. Konkursen uppgick till skulder på 250,000 dollar.
 Dodd Två hundra femtio tusen dollar!
 Fowler Han kunde bara komma upp till sju procent.
 Sharpe Sedan brast hans hälsa.
 Dodd Och hans unga fru? Hur har hon klarat det?
 Fowler Hon tar hand om honom.
 Sharpe Men vi är här i affärer, och vi vet vilken vara ni bärgat från vraket.
 Dodd Mina herrar, ett ögonblick. Detta är alltför chockerande nyheter, som jag måste överlägga om med kapten Nares innan jag fattar några beslut.
 Sharpe Vi måste klara av det här genast. Tullarna kan redan ha sett oss. Ert skepps ankring på Honolulu's redd var inte precis osynlig.
 Dodd Hade tullarna sett oss hade de varit här redan. Jag är inte van att göra affärer under revolverhot.
 Fowler Ge honom andrum, Sharpe.
 Sharpe Okey, mr Dodd, ni får tio minuter. *(lämnar Dodd i fred med kaptenen)*
 Nares Jag beklagar, Dodd.
 Dodd Detta är den värsta kallduschen. Jag anade aldrig att han var insolvent.
 Nares Ni måste hjälpa honom. Han är er partner och har gjort allt för er.
 Dodd Ni menar sälja opiumet till de där gökarna, agera som kriminell opiumsmugglare och leverantör för det goda ändamålet att hjälpa min partner ut från sjukhuset?
 Nares Jag ser inte att ni har något val. Man kan inte vara moralisk inför ödets vägvisningar. Man måste bara följa.
 Dodd Ni blir då min medbrottsling.
 Nares Ja, det blir jag. Jag tar den risken. Vi har ju blivit goda vänner på den här korsvägen. Jag kan inte svika er nu.
 Dodd Tack, kapten Nares. Då ger ni mig inget val.
 Nares Vi sitter i samma båt.

Dodd Kalla tillbaka langarna. (*Nares visslar, Sharpe och Fowler återkommer.*)
 Opiumlasten är er för 70 dollar kilot.
 Fowler Hur många kilo har ni?
 Dodd Hundra tjugo.
 Sharpe Bara hundratjugo? Det fanns väl mer i båten?
 Dodd Jag säljer bara hundratjugo.
 Fowler Marknadspriset är 40 dollar kilot.
 Dodd Inte i Honolulu. Där är det 80.
 Sharpe Vi kan sticka och tjalla och skicka tullarna på er.
 Dodd Lämnar ni fartyget utan affär lättar vi ankar genast. Mig kvittar det lika.
 Fowler 60 dollar, mr Dodd.
 Dodd Nåväl, 60 dollar. Lasten är er. Ta hand om den genast och försvinn.
 Fowler (*sträcker fram handen*) Ett nöje att göra affärer med er, mr Dodd.
 Dodd (*fattar den*) Jag hoppas slippa göra det fler gånger.
 Fowler (*ropar utåt*) Skicka över folk att hämta varorna! Genast!
 Sharpe Vi skall klara detta före midnatt, mr Dodd.
 Dodd Det hoppas jag verkligen.
 Nares Våra man hjälper till.
 Dodd Ju bättre samarbete, desto högre effektivitet. Det gagnar oss alla.
 (*De skriker till verket.*)

Scen 3. En krog i Honolulu.

Dodd Ni menar inte att ni är från "*Tempest*", som räddade besättningen från "*Flying Scud*" från Hull?
 officeren Jo, och en bedräglig samling skeppsbrutna var det. Kaptenen hade båda armar i band, och styrmannen hade brutit sin ena arm. En tredje var illa sårad...
 Dodd Och Elias Goddedaal? Var han med?
 officeren Naturligtvis var han med, men det var inte hans riktiga namn. Han var engelsman och kändes igen av Sebright. 'Hej, Norrie!' utbrast han när han såg Goddedaal, varpå denne blev blek som ett lik över att ha blivit igenkänd och lades in på sjukstugan direkt för resten av resan.
 Dodd Kunde man få träffa den där Sebright? Är han här?
 officeren (*ropar*) Hej, Sebright! Här är en som vill ställa frågor om din kompis Norris Carthew!
 Sebright (*kommer motvilligt*) Varför är ni intresserad av honom?
 Dodd Det var jag som köpte vraket av "*Flying Scud*" och blev ruinerad på köpet. Skulle jag då inte vara intresserad av vrakets historia?
 Sebright Norris Carthew kommer av en av Englands finaste familjer. Vi låg tillsammans vid Eton. Jag kände genast igen honom och undrade vad han gjorde här som skeppsbruten, men han blev så chockerad av att bli igenkänd att jag inte fick träffa honom mera. Läkaren tog hand om honom.
 Dodd Så han är av en rik familj?
 Sebright I högsta grad, och ensam arvinge efter att hans äldre bror dog.
 Dodd Jag börjar ana sammanhanget. Kan man få träffa läkaren?
 officeren Kom till oss på mässen i morgon, så får du träffa läkaren och alla som var med på "*Tempest*". Kom på middag, vet jag. Vi bjuder.
 Dodd Jag tackar för er vänliga inbjudan och kommer gärna.

Scen 4. Efter middagen.
(Dodd ensam med läkaren Urqhart.)

Dodd Jag förstår nu hela historien men kan ändå inte förstå den. Därför vänder jag mig till er.
läkaren Jag är rädd att jag inte förstår vad jag kan hjälpa er med.
Dodd Elias Goddedaal/Norris Carthews hemlighet. Det var han som genom ett ombud försökte köpa vraket, varför priset trissades upp i höjden till det orimliga, varför alla fick den föreställningen att det måste vara alldeles ohyggligt värdefullt, varför vi fick det för en sådan summa att jag och min partner ruinerades och han hamnade på sjukhus efter konkurs och nervsammanbrott. Jag vill bara veta meningen med det hela.
läkaren Det enda jag kan säga är att det fanns en ursäkt för allt.
Dodd Hur är det möjligt?
läkaren Jag kan inte säga mera.
Dodd Ni isolerade den skeppsbrutne efter att han blivit igenkänd av en gammal studiekamrat. Varför måste han isoleras?
läkaren På hans egen önskan. Mera kan jag inte säga.
Dodd Jag har fått mysteriet förklarad för mig i en blyxtbelysning, som dock bara gett mig en skymt av hela mysteriet. Jag ber er att hjälpa mig vidare, om ni kan. Annars måste jag lova er att jag måste forska vidare.
läkaren Jag kan tyvärr inte hjälpa er. Jag har ingen kontakt med patienten mera, och jag har tystnadsplikt som hans läkare. Men jag kan inte hindra er från att forska vidare i saken.
Dodd Tack, herr doktor. Ni vill åtminstone inte sinka mig.
läkaren Jag önskar jag kunde hjälpa er mera i er svåra konkurs, men tyvärr hindrar mig mina plikter som läkare.
Dodd Tack i alla fall. *(De fortsätter att dricka och njuta.)*

Akt IV scen 1. San Francisco, Svarte Toms krog.
(Jim sitter ensam vid ett bord, vid ett whiskeyglas. Han passar bra in bland det slufsiga luffar- och hamnklientelet. Dodd kommer in.)

Dodd Jim! Att jag skulle se dig här!
Jim Välkommen tillbaka, Dodd. Som du ser har saker och ting förändrats.
Dodd Jag fick ditt brev i Honolulu.
Jim Jag är åtminstone fri från sjukhuset, men det är inte mycket kvar av mig. Så vraket var den totala floppen?
Dodd Det täckte inte mer än 15% av kostnaderna.
Jim Det var bättre än vad jag kunde åstadkomma. Jag kunde bara skramla ihop till sju procent av mina skulder.
Dodd Men hur kunde skulderna bli så astronomiska? Vraket kostade ju oss bara femtedelen av konkursen!
Jim Jag har lurat dig hela vägen, Dodd. Du måste förlåta mig. Jag undanhöll det mesta för dig, då du var ung och oerfaren och egentligen bara en fattig konstnär från Paris. Jag kunde inte inviga dig i alla mina affärer.
Dodd Så utom vraket hade du en massa andra trassliga affärer på gång?
Jim Milt sagt. Förlåt mig, Dodd. Bubblan sprack till slut, och det var åtminstone inte ditt fel. Det var helt och hållet mitt eget förvållande.
Dodd Hur mycket är jag skyldig konkursboet? Vad är min del av skulden?
Jim Förlåt mig, Dodd. Ta en drink och stadga dig. Det behöver du.
Dodd *(får sig snabbt en dubbel och sveper hälften)* Kläm fram med det värsta, Jim.

Jim Jag gjorde så gott jag kunde, Dodd. Jag försökte verkligen och arbetade natt och dag på att försöka tillgodose alla fordringsägarna, men affärerna var för tilltrasslade. Jag kunde inte reda ut dem.
Dodd En siffra, Jim. Hur mycket?
Jim Försök ta det som en man, Dodd. Jag blev tvungen att offra dig.
Dodd Offra mig? Hur?
Jim Din del av kompanjonskapet. Jag satte aldrig in dig i det hela.
Dodd Vad menar du?
Jim Jag måste hålla dig utanför, Dodd. Du hade ändå inte begripit någonting. Det hade bara blivit ännu trassligare.
Dodd Till saken, Jim. Jag följde dig i allt. När du bad mig skriva ut en check på vad jag hade för vraket tömde jag allt jag hade. Jag höll aldrig något ifrån dig. Hur mycket är jag skyldig?
Jim Förstår du inte? Jag gjorde dig aldrig formellt till min partner. Jag höll dig ifrån mina affärer. Det blev enklare så.
Dodd Och det betyder?
Jim Du har ingen del i konkursboet.
Dodd Vad fan menar du?
Jim Du är inte skyldig någon ett öre.
Dodd (hämtar sig, fullständigt omtumlad) Och det ber du mig om ursäkt för? Det har du dåligt samvete för? Jim, du är bättre än jag trodde. Så hela konkursen är bara din och ingen annans?
Jim Du har ingen rätt att ge mig ett enda öre, Dodd. Kan du förlåta mig?
Dodd Jim, det här är ju något vi måste fira!
Jim Konkursen?
Dodd Det att du har klarat mig ifrån den! Och när jag kom hem till San Francisco väntade mig ett brev från Skottland som meddelade mig att min morfar dött och lämnat mig sjutton tusen pund. Sjutton tusen pund, Jim!
Jim Vad är det i dollar?
Dodd Det kan inte mätas i dollar! En förmögenhet! En ousinlig förmögenhet!
Jim Dodd, skämta inte med en gammal bruten man.
Dodd Det är inget skämt, Jim. Du har drivit med mig hela tiden med att envisas med att det var ett brott mot mig att hålla mig utanför konkursen. Men jag kan inte hålla dig utanför min lycka! Hämta din hustru, och låt oss gå ut och fira i champagne!
Jim Dodd, det är inte sant!
Dodd Det är sant!
Jim Säg att jag drömmer!
Dodd Du är vaken! Detta är verkligheten!
Jim (lägre) Betyder det att du förlåter mig?
Dodd Var inte dum nu! Kom och låt oss göra hela San Francisco och fira!
(drar ut med honom)

Scen 2. En stökig pub i London.

Bellairs Ärligt talat förstår jag inte varför ni slagit följe med mig hela vägen till England om det inte var för att dela mina syften.
Dodd Tvärtom, jag satte efter er genast bara för att förekomma er i era syften.
Bellairs Jag har aldrig blivit så förvånad som när jag fann er på samma båt över Atlanten som jag.
Dodd Jag ska göra situationen helt klar för er. Efter att ni först försökt lura mig i er fälla...

Bellairs Det var ingen fälla. Det var ett generöst erbjudande.

Dodd Håll käften. Efter att jag bett er att aldrig mer ta kontakt med mig snokade ni reda på adressen till er före detta uppdragsgivare genom de där marinofficerarna från "*Tempest*" när de besökte San Francisco, varpå ni omedelbart gav er av i det enda syftet att söka upp förtroendemannen i England och pressa honom på pengar.

Bellairs Det är inte så enkelt. Jag har en frånskild fru att försörja, och jag är avstängd som advokat i San Francisco. Vet ni vad det betyder? Jag har inget levebröd!

Dodd Ni skulle ha skött er bättre som advokat.

Bellairs Jag skötte mig som advokat! Jag hade bara otur! Jag blev svindlad! Min hustru övergav mig! Jag har kämpat hårt i hela mitt liv och aldrig fått något för det! Och så dimper denna Dickson ner som från himmelen och ger mig fullmakt att disponera 50,000 dollar bara för att köpa ett värdelöst vrak. Det var mitt livs affär! Och ni halkade in på samma bananskal genom den där svindlaren-bankruttören Pinkerton och ramlar in i samma affär – och kommer undan med den! Ni köpte vraket, ni fick ostört ta hand om lasten, som ingen annan har fått veta något om, och inte ens er partner bankruttören och svindlaren Pinkerton, och av någon anledning brände ni upp vraket innan ni lämnade det. När ni kommer tillbaka till San Francisco slår ni runt på stadens krogar med den svindlaren och bankruttören Pinkerton och badar i champagne, som om er bankrutt var något att fira, och efteråt får jag veta att ni lyft en förmögenhet från England. Vem kan den ha kommit ifrån om inte från den hemlighetsfulle mr Dickson? Jag är inte så dum som ni tror. Jag kan lägga ihop två och två. Jag måste ta för givet att Dickson, som gav mig order att köpa vraket för högst femtio tusen, måste ha betalat er för att ha förstört det. Och varför betalar man för att få något förstört? För att undanröja bevis! Alltså hade "*Flying Scud*" en hemlighet som Dickson var villig att betala vad som helst för att den skulle förbli levande begraven!

Dodd Ni är vansinnig.

Bellairs Nej, bara desperat. Den här affären var en guldgruva, och jag vill ha min del av guldets. Jag har en frånskild hustru att tänka på!

Dodd Stackars man. Jag ska noga se till att ni inte får ett öre av den här Dickson, alias Norris Carthew, som det är min plikt att skydda mot er, då han har rätt till sitt privatliv och då "*Flying Scud*" troligen är ett känsligt trauma för honom. Så jag ber er för er egen skull att lämna honom i fred. I stället skall jag betala er hemresa till San Francisco för er. Utan tvivel väntar er frånskilda hustru på er där. Jag skall gärna ge er ett underhåll på 25 dollar i månaden så länge ni behöver det, så att ni klarar er.

Bellairs (reser sig, utom sig) Jag har inte begärt några allmosor! Vem tror ni att ni är egentligen? Tror ni att ni kan behandla en hårt arbetande advokat hur som helst? Jag är utbildad! Jag är bildad! Jag kan hela den engelska poesin! Jag kan min Shakespeare och min Edgar Allan Poe! Men ni är ett svin om ni tror att ni kan utnyttja mig, trampa på mig och förnedra mig! Det trodde jag inte om er!

Dodd Ta det lugnt, advokaten. Jag ville aldrig förolämpa er. Jag ville bara hjälpa er.

Bellairs Hjälpa! Med att göra mig till tiggare och mottagare av allmosor! Med att skicka hem mig till mobben i San Francisco, som bara är ute efter att flå mig som de flådde er kollega den svindlaren och bankruttören Pinkerton! Tjära och fjädrar! Det är vad ni erbjuder mig!

Dodd Försök sansa er, stackars man!

Bellairs Aldrig! Jag är en hederlig man och har aldrig gjort något ohederligt! Jag är ett offer för denna falska värld av bara svindlare och opportunisterna! Hela Amerika

är korrumperat, och bara jag är hederlig! (*lägre*) Ni borde ha vetat bättre, mr Dodd, än att göra mig till er fiende. (*går med falsk stolthet*)

Dodd Snacka om amerikansk dubbelmoral. Så talar en sann amerikansk utpressare. (*dricker slut sitt öl.*)

Scen 3. Slottet Stallbridge-le-Carthew.

Higgs Frun kom åtminstone ut idag.

Mrs Higgs Det var på tiden. Hon kan ju inte sitta inne och sörja jämt.

en annan tjänare Var det av någon särskild anledning hon kom ut? Har det kommit nyheter?

Higgs Nej, men två personer har varit här och snokat idag. Amerikanare. Den förste var väldigt frågvis och var visst advokat men luktade sprit. Han var den klassiska typens brännvinsadvokat.

Mrs Higgs Vad ville han?

Higgs Veta var unge herrn var.

Mrs Higgs Fick han veta det?

Higgs Ja.

Mrs Higgs Vad sade du?

Higgs Att han var bortrest. Det är allt vi vet.

Mrs Higgs Ack ja. Den andra då?

Higgs Han kom också från Amerika men var skotte ursprungligen. Liksom unge herrn var han tecknare och konstintresserad. Han beklagade att brännvinsadvokaten hunnit före och hade hoppats hindra honom från att störa här.

Mrs Higgs Och vad ville skotten?

Higgs Det får vi veta när han kommer. Jag bjöd honom hit.

Mrs Higgs Men gamla frun kommer ju också.

Higgs Ja. Just därför bjöd jag honom. Då får vi veta desto mera. (*Det knackar.*)

Där kommer han. (*reser sig och öppnar*) Välkommen, mr Dodd.

Dodd Tack för er vänlighet att inbjuda mig. Jag beklagar att jag inte hann före den där brännvinsadvokaten.

Higgs Han lyckades inte besvara oss, och han har redan gett sig iväg.

Dodd Jaså? Fick han veta någonting?

Higgs Han fick veta att den han sökte efter var bortrest. Får jag i min tur fråga, varför är ni båda intresserade av unge herrn? Vad har han gjort för att få hit en brännvinsadvokat från San Francisco på jakt efter honom?

Dodd Han anlätade denne advokat i brist på bättre vetande i San Francisco för en olycklig affär, som jag dessvärre blev delaktig i. Sedan dess har jag fattat sympati för er 'unge herre' och vill gärna skydda honom i egenskap av hans kollega.

Higgs Som äventyrare?

Dodd Som konstnär.

Mrs Higgs Här kommer gamla frun.

gamla frun (*skriker in*) Ni har sällskap, ser jag.

Higgs Mr Loudon Dodd från San Francisco, madame, men egentligen skotte.

gamla frun San Francisco? Har han träffat min son?

Dodd Tyvärr inte, madame, men jag har indirekt haft med honom att göra och skulle gärna vilja träffa honom i egenskap av konstnärskollega.

gamla frun Ack, han skulle ha fått lov att bli konstnär! Alla problemen med honom började när vi inte ville låta honom bli konstnär! Vår familj, mr Dodd, hör till Englands äldsta, förnämsta och mest respekterade. Vi har alltid haft de högsta positioner i samhället.

Dodd Jag fick en föreställning om det när jag kom hit och överväldigades av ert slott och den väldiga parken.

gamla frun Ja, det innebär ansvar, mr Dodd, som min yngre son vägrade ha något att göra med. Min äldre son axlade ansvaret men dog i föl i en olycka. Strax därpå dog min man. Er kollega, min yngre son, är den enda som kan föra familjen vidare. Allt hänger på honom, och vi vet inte var han är.

Dodd Han har lämnat Amerika, och vi tog för givet att han kommit hem.

gamla frun Han kom hem men försvann igen efter bara några dagar och lovade att aldrig komma tillbaka. Det är nog, Higgs. Jag tackar för idag. Jag är trött och har mina tårar att ägna mig åt hos mina minnen tills jag dör då båda mina söner är förlorade. Jag orkar inte mer. (*reser sig. Higgs reser sig genast uppmärksamt och hjälper henne ut.*)

Dodd En imponerande kvinna, rakryggad, stolt och obruten trots många sorger. Finns det ingen annan arvinge till dessa imponerande ägor?

Higgs Bara den avlidne sonens dotter. Norris skriver brev till henne och tycker mycket om henne.

Dodd Varifrån?

Higgs Frankrike.

Dodd Vilken ort?

Higgs Ingen avsändare.

Dodd Ingen poststämpel?

Higgs Oläslig.

Dodd Får jag se. (*Higgs tar fram några brev.*) Här är ett C, och här är ett Y. CH någonting. Här är visst ett L. Chailly! Naturligtvis! Konstnärskolonin! Där var jag ofta själv, paradiset för utländska konstnärer i Frankrike. Whistler och Sisley var där och många andra. Tack ska ni ha, Higgs. Jag reser genast. Säg mig bara, varför lämnade han så snart igen när han kommit hem?

Higgs Han grälade med sin mor. Han var alltid obändig och självsvåldig. Han föredrog alltid enklare folk framför kamraterna på Eton och Harrow och societetsfolket. Han avskydde allt etablissemang och gjorde vad som helst för att slippa varje form av socialt ansvar. Ingen kunde någonsin få honom på rätt köl.

Dodd Och tydligen inte ens han själv. Jag har hittat två strandade fartyg i hans fotspår. Tydligen har jag en mission att uppfylla som hans konstnärskollega och ödesbror, ty jag förstår honom.

Higgs Lycka till, mr Dodd.

Dodd Tack, det behöver jag.

Higgs Tack för besöket, och välkommen åter.

Dodd I hans sällskap hoppas jag i så fall. (*bjuder artigt farväl*)

Mrs Higgs Tror du han har någon chans att få rätsida på unge herrn?

Higgs Om inte han har det är det hopplöst.

Scen 4. Barbizon, Chailly-en-Bière.

Dodd Stennis! Gamle kollega! Så du är fortfarande här och spökar!

Stennis Dodd! Vad har fört dig tillbaka till Frankrike? Hade du inte övergivit konsten?

Dodd Jo, jag hoppade ur stekpannan och hamnade i elden, som nu har fört mig tillbaka hit, det sista ställe jag trodde jag skulle få anledning att besöka igen. Men har du inte själv vuxit ifrån det för länge sen? Är det inte melankoliskt att aldrig komma upp ur gamla fotspår?

Stennis Ändå är jag inte äldst här. Det finns en annan engelsman som är över trettio, och han är stormrik. Han har inrett den största ateljén här och vräker sig i

goda viner och flott möblemang och har gjort sig populär bland pojkarna för sitt öppna hus.

Dodd Vem är han?

Stennis Han heter Madden och målar riktigt bra. Du ser några tavlor av honom här.

Dodd Ja, de är inte så dumma. Är det impressionism eller realism?

Stennis Det är för det mesta fantasimotiv.

Dodd De är ganska övertygande som sådana. Den här, till exempel.

Stennis De skeppsbrutna. En total fantasiskapelse.

Dodd Jag är inte så säker på det. Jag känner nämligen igen den där ön och har stått på samma punkt där den här tavlan är målad.

Stennis Men de skeppsbrutna? Dessa utmärklade, spökaktiga, lemlästade män? Det måste väl ändå vara surrealistiskt. Inte kan väl en rik gentleman från Englands aristokrati ha varit med om något sådant?

Dodd Jag är rädd att han kan ha varit med om vad som helst.

Stennis Här är han. Fråga honom själv.

Dodd Fastän vi känner varandra har vi aldrig presenterats för varandra.

Stennis Menar du att du känner honom?

Dodd Om!

Madden Hej, Stennis! Vem är det här?

Stennis En nykomling men gammal vän till mig. Han känner dig.

Madden Jag känner inte honom.

Dodd Loudon Dodd, till er tjänst. Vi har talats vid en gång i telefon.

Madden Det har jag inget minne av.

Dodd Jag hann bara ställa en enda fråga, så lade ni på och sjappade.

Madden Herre Gud! Telefonkillen! Var det ni!

Dodd Ja, er vrakköpare.

Madden Gode Gud! Om ni visste hur många sömnlösa nätter jag haft för er skull! Hur jag har undrat över er! Vem var han? Vad ville han? Vad visste han?

Dodd Jag kan försäkra er att bekymren var ömsesidiga. Varför drev ni upp priset på vraket? Det drev min kollega i västkustens värsta konkurs!

Madden Jag beklagar.

Stennis Jag kan se att ni har mycket att tala om. Det är lika bra jag lämnar er på tu man hand, för jag begriper ändå ingenting.

Dodd Ja, gör det, Stennis. Du får hela historien senare. Först måste jag få höra den själv.

Madden Och jag måste få höra er historia. Jag har många frågor att ställa er.

Dodd Börja med att förklara de båda besättningarna som byttes ut.

Madden Det är lika bra jag drar hela historien från början. Bered er på det värsta. Min mor tålde inte höra den.

Dodd Var det därför ni lämnade ert släktgods?

Madden Ja.

Dodd Nåväl. Börja. Jag är van vid det värsta.

Madden Jag måste då börja med min bakgrund.

Dodd Jag uppsökte faktiskt ert hem i England och fick då veta en del.

Madden Ja, säkert bara en del. Berättade de att jag var familjens svarta får och ett hopplöst fall från början? Att jag var fullständigt likgiltig för familjen, dess förpliktande stora förflutna, våra omätliga rikedomar, karriär och framtid, vilket retade min far och skolöverheten till vansinne? Att jag tidigt började umgås med den lägsta sortens folk, gatpojkar, slynglar, luffare, outsiders och utblottade konstnärer och misslyckade playboys och alkoholister? Att de enda av min egen klass jag tyckte om att umgås med var avståndstagare och drop-outs som jag själv, relegerade och förskjutna odågor på glid som jag själv? Att jag skickades till Australien med ett månatligt underhåll, som jag bara fick visa mig en gång i kvartalet hos advokaten för

att hämta ut? Att jag tog arbete som rallare och fick smak för enkelt hårt kroppsarbete i samlag med de simplaste grovjobbare, det sista som jag utbildats till? Att jag avstod från mitt underhåll för att sköta mitt grovjobb? Att jag blev delägare i ett fartyg och tog ansvar för en expedition som deltagare och ledare och därmed gick miste om mitt underhåll?

Dodd Ingenting av allt detta fick jag veta. De sade bara att du var bortrest. Men varför förlorade du underhållet?

Madden Ett av villkoren för underhållet var att jag skulle hålla mig där i Australien hos luffarna och uteliggarna i Sydney, så att familjen visste var jag var och höll mig så långt borta från dem som möjligt. Om jag lämnade Australien menade min far att de mina inte längre kunde känna sig säkra för mig. Därav detta omänskliga villkor, som jag bröt utan att tveka. Precis när jag skulle avsegla fick jag ett brev från advokaten som bad mig att omedelbart kontakta honom. Det var för sent, och han fick vackert vänta i minst sex månader tills jag kom tillbaka.

Dodd Vad hände?

Madden Allt hände som inte fick hända. Tänk dig det värsta som kunde ha hänt, och fördubbla det. Upphöj det sedan till tio.

Dodd Skeppsbrott?

Madden Om det ändå bara hade varit det. Till en början hade vi en osannolik tur. Vår kapten Wicks var en erfaren affärsman, och när vi gick i land vid Gilbertöarna med vår last av kopra hittade vi snart en köpare som Wicks förhandlade sig till en förmögenhet av. Vi var saliga. Dessutom fick han fraktkontrakt på San Francisco, så vi satte genast av mot San Francisco.

Till en början hade vi god vind, men så kantrade den plötslig till västlig och blev byig och besvärlig. Skorven var undermålig men var snabbast på Stilla Havet, ingen kunde segla förbi henne, men masterna och seglen var halvruutna. Min kompanjon Tom Hadden stod vid rodret när katastrofen inträffade. Plötsligt revs focken mitt i tu, Tom tappade huvudet, stormastbommen gick över, på ett ögonblick hade stormasten knäckts en meter över däckets, hela stormastriggen försvann över bord, och fockmasten följde efter. Där skvalpade vi mitt i stormen på öppna havet utan master tusen sjömil från Hawaii. Vår belägenhet var förtvivlad, men bara fyrtio sjömil ifrån låg Midwayöarna, och någon visste att det låg en kolstation där. Mac, vår eldfängde nordirländare, sade att det var bluff, men ingen trodde honom. Det visade sig att han hade rätt.

Dodd Så ni färdades i livbåt till Midwayön och fann er där strandade utan någonting?

Madden Precis. Vi hade bara våra pengar, och det enda vi kunde göra var att göra upp en eld att väcka uppmärksamhet med från första fartyg som passerade förbi. Midway låg nämligen vid farleden från Honolulu. Det blev "*Flying Scud*" från Hull, förd av kapten Jacob Trent, en erfaren skeppare sedan 40 år men därjämte en hänsynslös affärsman. Vi litade på honom, men han tog inga risker. Det var Macs oerhörda temperament som utlöste tragedin.

Akt V scen 1.
I kajutan på "*Flying Scud*"

Trent Ni undrar varför jag bjudit på denna storslagna supé med den bästa mat och gin och sherry i överflöd.

Tom Hadden Kapten, ni har ända sedan ni fann oss på Midway behandlat oss med silkesvantar och hållit oss på avstånd utan att låta oss veta era avsikter.

Trent Ni har blivit så väl behandlade som möjligt, som vilka skeppsbrutna som helst hade varit. Det är havets lag. Sjömän måste hjälpa varandra och samarbeta för att överleva. Men ni visade er vara stadda i ganska stark kassa.

Kapten Wicks Vi har förklarat situationen, Sir. Ni har fått gå igenom loggen, vi har öppet redogjort för våra affärer på Gilbertöarna, så det borde inte finnas några frågetecken kvar.

Trent Det gör det inte heller. Men ni råkar ha gjort en alldeles lysande affär där vid Butaritari, en affär som är alldeles för lysande för att kunna gå obemärkt förbi, då jag råkar vara gammal affärsman. Min bästa tid var som pantlånare i hamnkvartieren i Hull. Jag har näsa för pengar, och saken är den, mina vänner, att jag kan inte ta er med till San Francisco gratis.

Tom Naturligtvis, kapten. Vi är villiga att betala för passagen, fastän vi förlorat skeppet och frakten.

Trent Ni gjorde en så fantastisk affär att det luktar svindel på lång väg.

Tom Ert pris, kapten.

Trent Två tusen pund.

Wicks Två tusen pund! Det är ju hela förtjänsten!

Trent Ni får gärna stanna kvar här på ön om ni vill.

Tom Kapten, det är oacceptabelt.

Trent Inte för mig. Det är mitt sista pris.

Mac (reser sig) Kapten, det är rena utpressningen.

Trent Nej, det är ett skäligt pris. Er logg kan vara förfalskad, ni är minst sagt ett skumt gäng, de flesta av er är rena landkrabbor, och ni har en oerhörd skatt i bagaget, som stinker bedrägeri. Kort sagt, ni är en riskabel besättning, och jag kan inte ta några risker.

Madden Kapten, jag trodde ni var en engelsk gentleman.

Trent Jag är bara affärsman. Ni har gjort en god affär, och jag är inte sämre än att jag ämnar sko mig på den.

Mac (tappar konceptena) Er förbannade utpressarparasit! (*drar kniv, kan inte kontrollera sig, kapten Trent ryggar tillbaka, vänder sig om för att fly och får kniven i strupen, faller omkull bland stolarna under bordet och sprutar blod.*)

båtsman Elias Goddedaal Era förbannade pirater! (*tar en stol, klubbar ner Mac som segnar ner med bruten arm och fortsätter slå vilt och blint omkring sig, krossar huvudet på Hemstead som segnar ner död med krossad skalle, fortsätter maniskt att puckla på den döde Hemstead bindgalen av raseri så att stolen går i bitar, då drar Carthew (alias Dickson, Madden,) sin revolver, siktar och fyrar av. Goddedaal ger upp ett illvåll av smärta och stupar över sitt offer.*)

Det hörs spring ovanför på däck, som nu blir synligt. Styrman Henderson visar sig i trappan, och Carthew skjuter ner honom.)

Carthew (ropar) Ni har vapen, nästan alla av er! Använd dem! Vi har inget val! Vi måste upp och rensa däck! Detta är den yttersta nödsituationen!

(De rusar upp på däck, som nu blir fullt synligt med riggen, där 'Flying Scuds' besättning flyr i panik, somliga upp i riggen. Carthew kommer först upp med Wicks efter sig, sedan Tom och Amalu, de trampar på Hendersons lik medan Hemstead, kapten Trent och Mac ligger kvar där nere. Brown från 'Flying Scud' springer ner under däck förut och gömmer sig. Även detta blir synligt.)

Wicks Tommy! Vakta fockmasten! Kanak! Ställ dig vid stormasten! Ingen får komma ner levande!

en matros (uppifrån, bevekande) Nåd, kapten, nåd! Vi har inget gjort och begriper ingenting!

(Tom skjuter ner honom, och han ramlar död ner i däck.)

Tom Kock! Hardy uppe på fockröjeln!

kocken (skjuter, klickar) Dessa fördömda pistoler bara klickar.

Wallen (*uppe i riggen*) Skjut inte Hardy! Han är ju bara pojken!

(*Tom skjuter honom, han träffas i käken och vrålar av smärta, blottar sig, Wicks ger honom andra skottet, och han störtar ner död.*)

Wicks Hardy ligger kvar där uppe. Någon får klättra upp dit och hämta ner honom.

Tom Han måste vara död, så som han hänger och dinglar. Så har vi Brown som flydde ner i fören.

Wicks Någon måste gå ner där och avsluta honom.

Tom (*börjar gråta*) Inte en till. De var alla oskyldiga. Och Brown var en hygglig pojke. Skona honom!

Wicks Du är ju färdig, Tom. Om vi lämnar en enda kvar av dem blir vi hängda allihop.

Tom Inte jag! (*skyndar till relingen och kräks.*)

Brown (*nerifrån*) Jag lovar att inte bråka! Ni får som ni vill! Döda mig bara inte!

Carthew Det blir bara värre om vi väntar, och sedan kan vi aldrig göra det. (*går förut*)

Tom Nej, Norris, nej, nej! (*försöker hindra honom, klänger sig fast i kläderna på honom*)

Carthew Tom, du är helt förstörd. (*vråker undan honom och går förut*)

Brown (*bevekande*) Nej, mister, jag ville ingenting ont! Jag vet inte vad kaptenen gjorde för att få er så rasande, men vi hade ingenting med saken att göra! Skona mig! Jag lovar att tiga om allt! Ingen skall få veta något! (*tigger och ber på sina bara knän med knäppta händer när Carthew lyfter revolvern mot honom, trycker av, – och klickar*)

Carthew Nej, det här klarar jag inte. (*drar sig tillbaka upp igen*)

Wicks Vad är det? Kunde du inte avsluta honom?

Carthew Han är helt förstörd och mjuk som en flicka.

Wicks Vi kan inte göra några undantag. (*går beslutsamt ner*)

Brown Nej, mister Norris, ni får inte göra det! (*ser inte vem det är. Wicks skjuter kallt ner honom och fortsätter fyra av tills magasinet är tomt, flyr sedan därifrån.*)

Wicks Fan också! Rena rama massakern! (*kocken kvinker och gråter med honom*)

Carthew Mac tappade kontrollen, men han lever fortfarande, och vi måste försöka rädda honom.

Wicks Och vi måste göra oss av med alla liken. De kan inte hänga där uppe i riggen eller blöda ner hela kajutan och förpiken. Men går jag upp dit (*pekar på Hardys hängande lik*) ramlar jag bara ner.

kocken (*reser sig*) Då får väl jag göra det då. (*äntrar upp i riggen, vråker ner liket i havet*)

Mac (*nerifrån, med en kraftansträngning*) Nå? Hur har ni det där uppe? Finns någon kvar?

Carthew Allt är klart, Mac. Alla är döda.

Mac (*stönar*) Herre Gud! (*svimmar*)

Wicks Vi klarar inte av resten utan gin. Vi får lov att använda oss av kaptenens förråd.

Carthew Kock, spola däck.

Tom (*hämtar sig något, reser sig med möda*) Vi måste lämpa liken över bord. De kan ju inte bara ligga här och stirra oss i ansiktet.

Wicks Det värsta blir att rensa riggen. Hjälp till här. (*har släpat upp kapten Trent och några flaskor gin*) Operationen blir lättare med någon bedövning. (*dricker och låter flaskan gå runt*)

Carthew (*lämpar kapten Trent över bord*) Är förrådet obegränsat? Vi kommer att behöva hela förrådet.

Wicks Ja, det är obegränsat.

kocken Den här kinesen lever fortfarande. (*får fram en pladdrande vettskrämd kines*)

Wicks Lämpa honom över bord, så tystnar han nog.

Tom (*till den pladdrande hysteriska kinesen*) Håll käften! Håll käften! Håll käften! (*lämpar honom över bord. Pladdret fortsätter tills plasket hörs.*)

Det var den sista.

Carthew Brown då?

Wicks Han får ligga kvar där han ligger. Han har minst sju kulor i huvudet. Jag orkar inte mer nu.

Carthew Inte jag heller.

Tom Inte jag heller.

kocken Mera gin! (*dricker begärligt*)

Tom Vad har vi gjort egentligen?

Wicks Tala inte om det. Låt oss bara glömma och förlåta oss själva.

Carthew Det är det vi aldrig kommer att kunna göra.

Tom Just det.

kocken Sup bort förståndet, så klarar vi oss nog.

Tom Ja, töm hjärnan och låt oss glömma allt.

Wicks Få för helvete upp den där stackars Mac! Han ligger ju därnere avtuppad med en bruten arm!

Carthew Jag hämtar honom. (*går ner och bärgar Mac*)

Mac, det är över nu. Vakna. Res på dig. Vi har gin där uppe.

Mac (vaknar) Herre Gud, Norris, vad har vi gjort, och allt är mitt fel!

Carthew Den där girige kaptenen kunde inte ana att han hade att göra med de sju havens oregerligaste nordirländare.

Mac Jag kan inte uttrycka hur ledsen jag är!

Carthew Kom upp nu och drick gin med oss. Vi måste spjåla din arm.

Mac Herre Gud, Norris! (*Norris hjälper honom upp på däck.*)

Wicks (när han ser honom) Lever du ännu. Vi trodde du var död.

Mac Om jag ändå var det!

Tom Hemstead är död, och det räcker.

Carthew Spräckt skalle och blod i hela kajutan. Vi får aldrig det blodet bortsvabbat.

Wicks Tala inte om det nu utan drick.

Amalu Ja, släck brotten i berusningen. Låt fyllan ta över kontrollen när vettet inte längre orkar med.

Mac Jag kan inte säga hur ledsen jag är, grabbar! Allt är mitt fel!

Wicks Skitsnack, Mac. Den kaptenen grävde sin egen grav. Han borde ha vetat bättre än att försöka lura skeppsbrutna på pengar.

Amalu Det var rena utpressningen!

Tom Ja, visst var det, men vi har massakrerat en hel besättning.

Wicks Som om vi inte visste det. Påminn oss inte om det, Tom. Drick i stället.

Tom Det är ju det jag gör, men tror du vi slipper det för det?

Amalu Vi kan ju alltid försöka. Vi har ju sprit så det räcker. Man kan ju dricka sig vansinnig på saltvatten. Kanske, om vi anstränger oss riktigt hårt, vi också kan göra det på sprit?

Wicks Vi dricker inte för att bli galna, din hönshjärna. Vi dricker för att komma till klarhet och få distans till problemet.

Carthew Vad är problemet?

Wicks Vad gör vi nu? Vi har lik i lasten och ett fartyg i våra händer som vi inte kan manövrera.

Tom Du är ju kapten. Kan du inte segla?

Wicks En brigg är inte det samma som en skonare. Den här riggen är lika mycket mer komplicerad som en katedral mot en kyrka.

Amalu Så vi sitter i samma båt som tidigare och är skeppsbrutna fortfarande. Ingenting har förändrats utom att vi blivit mördare och kapare.

Wicks Jo, vi har ett fartyg med outtömliga förråd i våra händer som vi inte kan manövrera.

Mac Och vi har kapat det och mördat hela besättningen, och det är mitt fel!
Häng mig, grabbar!

Carthew Håll käften, Mac, och håll armen stilla medan jag spjälkar den. Vi ska klara oss ut ur det här på något sätt.

Mac Jo, jag tackar.

Tom Vi har pengarna kvar. Nu slipper vi betala för resan till San Francisco.

Amalu I stället sitter vi fast här.

Wicks Jag vet. Vi har bara en sak att göra. Vi kör fast fartyget på grund och sticker iväg i valbåten mot Honolulu. Vi har aldrig sett "*Flying Scud*" eller hört talas om henne och har aldrig känt hennes besättning. Det här som har hänt här har aldrig hänt.

Carthew Skulle vi då bara kunna förtränga alltsammans utan vidare? Nej, den gubben går inte. Dessutom är det för sent. Se där borta.

Tom Himmel! En rök vid horisonten!

Carthew Och den kommer hitåt.

Wicks Det skulle kunna vara ett krigsfartyg.

Amalu Vi är förlorade! Vi blir hängda!

Wicks Inte alls. Nu är goda råd dyra. Vi måste snabbt städa upp här och sätta briggen på revet, och det finns bara ett sätt för oss att klara oss ifrån det hela.

Tom Vad föreslår geniet?

Wicks Vi får utge oss för att vara "*Flying Scuds*" besättning. Jag blir kapten Trent, du, Norris, blir båtsman Goddedaal, och så vidare. Vi får hitta på en trovärdig historia om vårt skeppsbrott och våra omkomna kamrater. Själva har vi aldrig existerat.

Tom Kapten, du är ett geni!

Amalu Det är enda räddningen.

Carthew Det är en chansning, men den kan lyckas.

Mac Allt var en olyckshändelse som berodde på min brist på behärskning och en rutten brittisk kaptenens snikenhet. En dålig kombination.

Wicks På min ära. Men vi måste sätta i gång genast. Norris, eller Elias Goddedaal, vi måste genast uppdatera loggboken, så att vi får allting att stämma.

Carthew Du är fortfarande kaptenen här, Jacob Trent. Vi har bara att följa dina order.

Wicks Inget mera drickande. Vi måste bli spiknyktra genast. Båtsman Goddedaal, släng spriten över bord. Kock, svabba bort det blod som finns kvar på däck och i kajutan. Släng det sista liket över bord. Det här måste bli ett rent och snyggt vrak tills räddningen kommer. Tom, hjälp mig navigera briggen säkert på grund. Från och med nu får vi aldrig mer begå några misstag. Mac, håll dig i skinnet.

Mac Aj aj, kapten. Det blir lätt med den här missbrukade armen.

Wicks Glöm inte elden i land! De får inte missa oss! Ännu kan allting bli bra!
(Alla blir bestyrsamma och effektiva. Carthew lämpar spriten över bord.)

Scen 2.

Carthew Döm mig nu, kollega. Är jag värd att få leva, som sköt ihjäl Elias Goddedaal och deltog i en massaker på en hel besättning?

Dodd Det var självförsvar.

Carthew Var det? De minderåriga pojkarna i riggen? Brown som bönade och bad för sitt liv? Hardy och kinesen som släpptes levande åt hajarna? Nej, Dodd, det var inte självförsvar, det var överlagt mord. Endast kapten Trents död kunde mildras till dråp, då Mac inte visste vad han gjorde, men alla de andra var överlagt mord i ett fullständigt vilt och vanvettigt myteri utan motstycke föranstaltat av ren

penninggalenskap. Kaptenen ville ha våra pengar, och vi ville behålla dem. Därför mördades ett halvt dussin personer för ingenting. Det var spritt språngande galenskap och ingenting annat.

Dodd Var det ingen som kom på er?

Carthew Bara läkaren ombord på "*Tempest*", men han var en sann läkare med en sann läkares fulla förståelse och tystnadsplikt och hjälpte oss igenom med en makalös och aktningsvärd tolerans och humanitet. Han förstod att om någonting alls av sanningen kom fram skulle den bara bli värre och valde att i stället lägga bandage på saken.

Dodd Vad blev det av de andra?

Carthew Mac slutade illa. Han blev knivmördad i Chile. Alla de andra klarade sig och fortsatte sina vilda äventyrarbanor med glans. Jag tror att kapten Wicks till och med blev marinkapten i chilenska flottan. Bara jag begravde mig själv levande, tills du hittade mig. Du har nu hela historien. Döm mig hårt.

Dodd Tvärtom. Det har du redan gjort själv, så ingen annan behöver göra det mer. Men vi har båda betydande erfarenheter av sjömanskap och affärer i Söderhavet. Varför slår vi oss inte ihop?

Carthew Och bildar bolag? Som jag med Tom Hadden och du med Jim Pinkerton och fortsätter vidare som svindlare och äventyrare?

Dodd Medge att vi har en viss fallenhet för det.

Carthew Så jag skulle förbli familjelös, ensam, strandsatt och utkastad utan behörighet någonstans?

Dodd Det är åtminstone ett fritt liv utan förpliktelser.

Carthew Jag skulle kunna sluta som en målare som Gaughin.

Dodd Pinkerton har kommit upp sig igen. Han skulle kunna hjälpa oss med ett startkapital och ett skepp att inleda fraktrafik med.

Carthew Varför inte? Jag ville alltid ha ett hederligt arbete.

Dodd Jag ger dig chansen.

Carthew Jag tar den. (*sträcker fram handen. Dodd fattar den.*)

Kan du förlåta mig den där bedrövliga auktionen?

Dodd Den kostade varken dig eller mig något, och Pinkertons skulder hade sänkt honom i varje fall.

Carthew Alltså kan vi börja från noll?

Dodd Annars hade jag aldrig kommit med förslaget.

Carthew Vi behöver en flaska vin på det här. Vad sägs om ett alldeles särdeles försåtligt och farligt Rousillonvin?

Dodd Det låter alldeles tillräckligt utmanande.

Carthew Skål då, min vän, för en aldrig upphörande framtid i Söderhavet.

Dodd Må vi aldrig förtröttnas, hur många vrak och skeppsbrott vi än lämnar efter oss på vägen.

Carthew Vi har klarat det värsta och flyter fortfarande ändå.

Dodd Vi ska nog hålla oss flytande, Norris Carthew, eller mr Dickson, eller Madden, eller kanske rentav Elias Goddedaal från Sverige?

Carthew Vem som helst, Dodd, bara jag slipper vara mig själv.

Dodd Må havet ta hand om våra hemligheter och begrava dem levande.

Carthew På det att de alltid må bevaras och aldrig bli glömda.

Dodd Amen.

(*De dricker varandra till. Ridå.*)

(*Darjeeling 15.11.2006*)